

Ποταμοί. Ὁ Λύκος (Λύκος, Νάρ Κέλβ) χύνεται εἰς τὸν Μαίανδρον, ὅστις δέχεται καὶ τὸν Μαρσύαν σιμὰ τῆς Ἀπαμείας. Κάυσρος, Ἑρμος, Σαγγάριος (Αἰάλα).

Διαίρεσις. Ἡ Φρυγία ἐδιαιρεῖτο εἰς μεγάλην, καὶ μικράν. Μιγάλη Φρυγία, ἣτις καὶ Πακατιανὴ ὠνομάζετο, εἶναι ἡ αὐτὴ, τῆς ὁποίας ἀπεδώκαμεν ἀνωτέρω τὰ ἴρα· μικρὰ Φρυγία, ἡ αὐτὴ καὶ Ἐπίκτητος, εἶναι ἡ ἐπαρχία, τὴν ὁποίαν, ὀνομαζομένην Τρωάδα, περιεγράψαμεν ἀρχήτερα.

Πόλεις. Λαοδίκεια (Ἴσκι Ἴσσάρ), πλησίον τοῦ Λύκου, ἡ μεγίστη πόλις μετὰ τὴν Ἀπάμειαν· εἶχε πλουσίους τραπεζίτας, καὶ ἦτο μητρόπολις τῆς Πακατιανῆς Φρυγίας. Σύνναθα, πόλις ὄχι μεγάλη· εἶχε λατόμιον τοῦ Συναλικῦ λεγομένου λίθου· ἔθεν ἐλάβαναν οἱ Ῥωμαῖοι μεγάλους μονολίθους κίονας· ἔκειτο εἰς τὰ ὄρια τῆς Γαλατίας. Κολοσσαί, (Χῶναι), ὅπου ὁ Λύκος ἐνταμύνεται μετὰ τὸν Μαίανδρον, μεγάλη καὶ εὐτυχὴς πόλις, εἰς τῆς ὁποίας τοὺς κατοίκους ἔγραψεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τὴν ἐπιστολὴν (πρὸς Κολασσαεῖς). Γεράπολις (Βαμβάκ καλὴ), ὄχι μακρὰν ἀπὸ τοῦ Μαίανδρον, πόλις μετὰ πολλοὺς ναοὺς, καὶ θερμὰ λουτρά. Ἀπάμεια ἢ Κισωτός, ἐπειδὴ ἡ πολλῶν ποταμῶν σύρροια τὴν περιέκλειεν ὡς γιβώτιον, ἐμπορεῖον μέγα τῆς Ἀσίας μετὰ τὴν Ἐφέσον, καὶ ἡ μητρόπολις τῆς χώρας, ἔκειτο παρὰ τὸν Μαρσύαν, ὅστις αὐτοῦ χύνεται εἰς τὸν Μαίανδρον. Ἐλαβε τὴν αὔξησίν της ἀπὸ τῆς πτῆσιν τῆς γειτονευούσης πόλεως Κελαινῶν, ἣτις εἰς τοῦ Ξενοφῶντος τοὺς χρόνους ἦτο μεγάλη καὶ ἀκμάζουσα. Κίθυρα, εἰς τὰ ὄρια τῆς Λυκίας, πολυαῦθρον ἐμπορεῖον, ὅπου διέτριβαν πολλὰ ἔθνη διὰ τὴν ἐμπορίαν· εἶχε ποτὲ ἰσίους τῆς ἡγεμόνας, καὶ ἀγαθοὺς νόμους. Ἀν-

τιύχεια ἢ πρὸς Πισιδίαν λεγομένη, εἰς τὰ ἀνατολικά μέρη τῆς Ἀπαμείας, μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ πόλις· Δορύλαιον, καὶ Κοτιάειον (Κιουτάϊα), ἐμπορεῖα ἐπίσημα πρὸς Βορρᾶν.

Τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς μεγάλης Φρυγίας ὠνομάζετο Λυκαονία, τῆς ὁποίας μητρόπολις ἦτο τὸ Ἰκόνιον. Λύστρα καὶ Δορβη, πρὸς δυσμὰς καὶ μεσημβρίαν τοῦ Ἰκονίου. Κλαυδίου πόλις, ἀποικία τεθείσα ἀπὸ τοῦ αυτοκράτορα Κλαυδίου μεταξύ Ἰσαυρίας καὶ Καππαδοκίας. Φιλομήλειον, ἐπίσημος πόλις εἰς τὰ δυτικὰ σύνορα.

Σημείωσις. Ἡ Φρυγία ἦτο μία ἀπὸ τὰς εὐφοριστάτας χώρας τοῦ παλαιοῦ κόσμου· εἶχεν εἰς τὴν Κατακεκαυμένην ἀξιολόγους ἀμπέλους, ὅθεν ἐγένετο ὁ Κατακεκαυμένης οἶνος, καὶ ὀλοκλήρους πεδιάδας γεμάτας ἐλαιώνων· ὅλα τὰ μέρη τῆς ἔδιδαν γευνήματα καὶ ὑπόρους. Ἠρίμα! ὅτι ἡ καλὴ αὕτη χώρα συχνάκις ἠρημώθη ἀπὸ τοὺς σεισμούς. Οἱ Φρύγες εἶναι περιγεγραμμένοι ὡς μωροὶ καὶ θεισιδαίμονες. Λέγονται, ὅτι αὐτοὶ ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι ναῦται, ὅτι ἔφεραν τὸν πρῶτον κασσίτερον ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας, εὔρηκαν τὴν τέχνην τῆς μαντείας καὶ προρρήσεως, τὰς μὲν τέσσαρας τροχοὺς ἀμάξας, καὶ τὴν τέχνην τοῦ νὰ ῥάπτωσι φορέματα.

Ἡ Λυκαονία εἶχεν ἀξιόλογα ναυπηγεῖα· οἱ κάτοικοί τῆς ἐπλουτίζοντο μὲν τὰ πανία, τὰ ὅποια ὕφαιναν.

Γ. Γαλατία ἢ Γαλλογραικία.

Εἶναι μέρος τῆς μεγάλης Φρυγίας, τὸ ὅποιον ἐκατοίκησαν οἱ Γάλλοι ἢ Κελτοὶ περὶ τὸ 3708 ἀπὸ Κτίσεως Κόσμου· ἦσαν

εἰς αὐτὴν τρία ἔθνη· Τεκτόσαγες, Τολισοβόγιοι, Τρόκμοι.

Ὅρια. Πρὸς Βορρᾶν, Παφλαγονία καὶ Βιθυνία· πρὸς ἀνατολὰς, Πόντος· πρὸς νότον, Καππαδοκία, Φρυγία καὶ Λυκαονία· πρὸς δυσμὰς, Φρυγία καὶ Βιθυνία.

Ποταμοί. Ἄλαυος, ὅστις σμίγεται μὲ τὸν Σαγγάριον. Σαγγάριος, καὶ Ἄλυς.

Ὅρη. Δένδρον σιμὰ τῆς Πεσσινοῦντος ἱερὸν εἰς τὴν Κυβέλην. Ὀλυμπος (Λάχα)· Μάγαβα, ὅπου ὁ Μάλλιος ἐνίκησε τοὺς Γαλάτας.

Πόλεις. Ἄγκυρα, πόλις μεγαλοπρεπὴς, ἣτις εἶναι μάλις ἐπίσημος διὰ τὴν εἰς τὰ τεῖχη ἐν τῇ εἰσοδῷ ἐνὸς ναοῦ χαραγμένην μεγάλην ἰσορίαν, ὅπου ὁ Λύγυρος διηγεῖται τὰ τῆς καθ' ἑαυτὸν ζωῆς (Μάρμαρον Ἄγκυρηνόν). Πεσσινοῦς πλησίον τοῦ Σαγγαρίου, μέγιστον ἐμπορεῖον, εἶχε περίφημον ναὸν τῆς Κυβέλης· ἐντεῦθεν οἱ Ῥωμαῖοι μετέφεραν τὸ ἄγαλμά της εἰς τὴν Ῥώμην.

ΙΑ΄. Καππαδοκία.

Ὅρια. Πρὸς Βορρᾶν, Πόντος· πρὸς ἀνατολὰς, Ἀρμενία· πρὸς Νότον, Κιλικία· πρὸς δυσμὰς, Λυκαονία καὶ Γαλατία. Πάλαι ποτε ἦτο μέρος αὐτῆς καὶ ὁ Πόντος, ὅποτε ἡ παρούσα ὠνομάζετο μεγάλη Καππαδοκία.

Ποταμοί. Ὁ Μέλας (Γενσουῖ) καὶ ὁ Καππαδόξ εἰς τὰ σύνορα τῆς Γαλατίας, ὅστις ἔδωκε τὸνομα εἰς τὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἐκατάγεται κυρίως ἀπὸ τὴν Συρίαν. Σάρος, διαβαίνει διὰ τῶν Κομάνων, καὶ ὑπάγει πρὸς τὴν Κιλικίαν.

Ὅρη. Ὁ Ἀμαρὸς (Ἀμὸν, ἢ Ἀλλοκάν), τὰ πρὸς τὴν

Συρίαν ὄρια. Ἀντίταυρος πρὸς Βορρᾶν, καὶ Ἀργαῖος (Ἀργεθ), ὄρος πολλὰ ὑψηλόν.

Πόλεις. Τὰ Μάζακᾶ, ἡ μητρόπολις τοῦ ἔθνους· ἔπειτα ὠνομάσθη Εὐτέβεια ἡ πρὸς τῷ Ἀργαίῳ· διότι κεῖται ὑπὸ τὸ ὄρος τὸν Ἀργαῖον· καὶ τελευταίου Καισάρεια, τῆς ὁποίας ἐχημάτισεν ἱεράρχης ὁ μέγας Βασιλεὺς. Κόμανα Καπαδόκεια (ἐλ Βορᾶν ἢ Ἀρμενάχα)· εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἦτο ἱερόν τὴν Ἐνυσούς. Νύσα πλησίον τοῦ Ἄλυος, τῆς ὁποίας ἦτο ἐπίσκοπος ὁ ἅγιος Γρηγόριος. Τύανα (Τύκνα), παῖς τοῦ διαβόητου Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως. Μελιτηνὴ, Μελίτη (Μέλεθνα) παρὰ τὸν Εὐφράτην, ὠνομασθὴ πόλις, κτισθεῖσα ἀπὸ τὴν Σεμίραμιν. Ὀληή παρὰ τὸν Εὐφράτην ὠνομάζετο μικρὰ Ἀρμενία.

Σημείωσις. Οἱ Καπαδόκαι, οἵτινες Καπαδόκες ὠνομάζονται ἀπὸ τὸν Στράβωνα, εἶχαν ἀξιούς ἵππους καὶ πολλὰ πρόβατα. Ἐνομίζοντο δὲ ψεῦσαι καὶ κακοῦργοι.

ΙΒ'. Κ α ρ ί α.

Ὅρια. Ἀπὸ τὸν ποταμὸν Μαίανδρον εἰς τὸ ὄρος Κράγον, μέρος τοῦ Ταύρου. Πρὸς δυσμᾶς, τὸ Αἰγαῖον πέλαγος· πρὸς Νότον, ἡ Ἰωνία· πρὸς ἀνατολᾶς, Φρυγία καὶ Λυκία· πρὸς μεσημβρίαν, ἡ μεσόγειος θάλασσα.

Ποταμοί. Κάλβις χύεται διὰ τῆς Περαιᾶς εἰς τὴν μεσόγειον θάλασσαν· ὁ Γλαῦκος καὶ ὁ Τελμισσὸς ἐνόνονται εἰς τὰ σύνορα τῆς Λυκίας.

Ὅρη. Κάδμος, ὀπισθεν τῆς Μιλήτου. Φοῖνιξ, ἀντικρὺ τῆς Ῥόδου.

Ἄκρωτήρια. Τριόπιον πλησίον τῆς Κνίδου (ἀκρωτήριον τῆς Χίου), Ἀρτεμίσιον, εἰς τὸν κόλπον Γλαυκόν.

Κόλποι. Ἰάσιος (Ἀσέμ Καλασι), πλησίον τῆς πόλεως Μύνδου. Κεραμικός, ὅπισθεν τῆς νήσου Κίω. Δωρικός, σιμὰ τῆς Κνίδου. Γλαυκός ἀπὸ τὸν ὁμώνυμόν του ποταμὸν, ὅπισθεν τῆς Ρόδου.

Πόλεις. Υἱάσις, ἔκαμνεν ἐμπορίαν μὲ ὑψάρια μεγάλην. Μύγδος, πόλις μικρά. Καῦνος, περίφημος λιμὴν. Εἰς τὸ μέσον τῆς χώρας ἦσαν τὰ Ἀλάβανδα, ἀκμάζον ἐμπορεῖον εἰς τοὺς χρόνους τῶν Ῥωμαίων, εἰς τὰ σύνορα τῆς Γωνίας. Στρατονίκεια, ὑπὸ τὸ ὄρος τὸν Κιάδμον. Ἀφροδισιάς, παλαιὰ μητρόπολις εἰς τὰ σύνορα τῆς Φρυγίας. Ἀλικαρνασσός (Νέσσι, ἢ κατ' ἄλλους Βουδρούμι), καθέδρα τῶν τῆς Καρίας βασιλέων, ὅπου ἔκτισεν ἡ Ἀρτεμισία τὸ περίφημον Μουσουλίου, ἐν ἀπὸ τὰ ἑπτὰ θεάματα. Ἐδῶ ἐγεννήθησαν Ἡρόδοτος καὶ Διονύσιος, οἱ δύο μεγάλοι Ἱστοριογράφοι. Κνίδος (Κνίδο) εἰς τὴν κορυφὴν χερσονήσου τινος, περίφημον ἐμπορεῖον. Ἐδῶ ἦτο ἡ καλὴ Ἀφροδίτη τοῦ Πραξιτέλους. Τὰ Μύλασα (Μίλασο) ἐκάθητο καὶ εἰς αὐτὴν ὁ βασιλεὺς τῆς Καρίας· εἶχε λαμπρὰ οἰκοδομήματα· ὁ εἰς τὴν Περραϊαν λιμὴν Φύσκος ἦτο ἰδικός της.

Σημείωσις. Οἱ ἀπὸ Μύνδου ἕως Καίου αἰγιαλοὶ ὠνομάζοντο Δῶρις, καὶ συνεπληροῦτο ἀπὸ μόνον ἑλληνικὰς ἀποικίας· ἐντεῦθεν δὲ ἕως Δαίδαλα ὠνομάζετο ἡ χώρα Περραϊα· αὐτὴ ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ἐχάρισαν οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τοὺς Ροδίους.

ΙΓ'. Λυκία.

Όρια. Πρὸς δυσμὰς, Καρία· πρὸς Βορρῶν, Φρυγία· πρὸς ἀνατολὰς, Παμφυλία· πρὸς νότον, ἡ μεσόγειος θάλασσα.

Βουνοί. Κλίμαξ εἰς τὰ σύνορα τῆς Παμφυλίας, ἡ δυτικὴ ἀρχὴ τοῦ μεγάλου ὄρους Τύρου. Χίμαιρα, ὄρος γνωστὸν διὰ τὸ περίφημον τέρας, εἰς τὸν κόλπον Γλαυκοῦ.

Ἀκρωτήρια. Κράγος, πρὸς δυσμὰς. Ἰερά ἄκρα πρὸς ἀνατολὰς.

Πόλεις. Ξάνθος (Ἐξενίδα), πλησίον ὁμωνύμου τῆς ποταμοῦ, ἣτις ἔλαβε τρομερὸν τέλος εἰς τὰς προσβολὰς τοῦ Βρούτου, ὅς τις ἐφύνευσε τὸν Καίσαρα. Τελμισσὸς εἰς τὰ σύνορα τῆς Καρίας. Πάταρα (Πάτερα) πρὸς τὰ ἀνατολικά τοῦ ποταμοῦ Ξάνθου (Σίρβι), ἦτο μεγάλη· εἶχε καλὸν λιμένα, καὶ ὀνομαστὸν Ἀπόλλωνος ἱερόν. Καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐδοκίμασε πολλὰ κακὰ εἰς τὸν προειρημένον πόλεμον τοῦ Βρούτου κατὰ τῶν Λυκίων. Τὰ Μύρα (Μάκρη), περίφημος λιμὴν καὶ πόλις ἐπίσημος. Ὀλυμπος (Λεοίλλα) πόλις μεγάλη εἰς τὰ ὄρια τῆς Παμφυλίας· εἰς τὰ πέριξ αὐτῆς ἐξερόρηγυτο ἀκαταπαύστως ὑπόγειον πῦρ. Φασηλὶς (Φιόνδα), ἡ ἐσχότῃ πόλις τῆς Λυκίας μὲ λιμένα καὶ λίμνην. Πίναρα, Τλών, Καβαλὶς ἔκειντο εἰς τὸ μέσον τῆς χώρας.

ΙΔ'. Παμφυλία.

Όρια. Πρὸς δυσμὰς, Λυκία· πρὸς Βορρῶν, Ταῦρος καὶ Πιτιδία· πρὸς ἀνατολὰς, Κιλικία· πρὸς μεσημβρίαν, ἡ μεσόγειος θάλασσα, ἣτις ἐδῶ ἐλέγετο Παμφυλίας πέλαγος.

Ποταμοί. Εὐρυμέδων, ὅπου ὁ Κίμιον ἐκτύπησε τοὺς Πέρσας διὰ θαλάσσης, πλησίον τῆς πόλεως Ἀσπένδου (Χιρισίνδα). Καταρράκτης πλησίον τῆς πόλεως Ὀλθείας, ἀφ' ὑψηλῆς πέτρας κατορράσσω ποταμὸς πολὺς καὶ χειμάρρῳ-δης, ὡς ἀκούεται μακρόθεν ὁ κτύπος. Κέσρος, διαβαίνει σιμὰ τῆς Πέργης. Μέλας, εἰς τὰ σύνορα.

Πόλεις. Πέργη (Περγί, ἀπὸ τοὺς Τούρκους Καρὰ ἰσάρ) ἡ μητροπόλις τῆς χώρας, εἶχε Περγαίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν. Ὀλθεία, εἰς τὰ σύνορα τῆς Λυκίας. Ἀττάλεια. Σίδη, ἀξιόλογος παραθαλάσσιος πόλις μὲ περίφημον ἱερὸν τῆς Ἀθηνῶν. Ἀσπένδος, εἰς τὸ σῶμα τοῦ Εὐρυμέδοντος, πολυ-άνθρωπος πόλις.

ΙΕ'. Πισιδία.

Ἔκειτο ὑπεράνω τῆς Παμφυλίας εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Ταύρου· οἱ κάτοικοί τῆς ὠνομάζοντο καὶ Σόλυμοι.

Πόλις. Σέλγη, πολυάνθρωπος πόλις εἰς εὐφορον χώ-ραν ὑπεράνω τῆς Ἀσπένδου. Τῆς Σέλγης τὸ ἔλαιον ἐμεταχει-ρίζοντο ὡς Ἱατρικόν.

ΙΣΤ'. Ἰσαυρικὴ.

Ὄρια. Πρὸς Βορρᾶν, Λυκαονία· πρὸς ἀνατολαίς, Κιλικία· πρὸς μεσημβρίαν καὶ δυσμᾶς, Πισιδία.

Πόλις. Τὰ Ἰσαυρα (Σαῦρα), δύο πόλεις, ἡ μὲν ὀνομαζομένη Παλαιὰ, ἡ δὲ Εὐερκῆς. Οἱ Ἰσαυροὶ ἔζων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κλέπτοντες τοὺς γείτονάς των, ἐπειδὴ τὰ ἔρη τοὺς ἔλαβαν εὐκινήτους καὶ νικητὰς τῶν πλησίον των.

Ι Λ Ι Ω Σ Α Σ Ι Α.

ΙΖ'. Κιλικία.

Όρια. Πρὸς Βόρραν, Καππαδοκία, Λυκαονία, Ἰσαυρικὴ· πρὸς ὑψμὰς, Παμφυλία· πρὸς νότον, ἡ μεσόγειος θάλασσα· πρὸς ἀνατολὰς, Συρία.

Διαίρεσις. Τὸ δυτικὸν μέρος ὠνομάζετο Τραχεΐα, ἔπειτα Ἰσαυρικὴ· τὸ ἀνατολικὸν, Πεδιάς.

Ποταμοί. Κύβνος (Καρασού) πλησίον τῆς Ταρσοῦ, τοῦ ὁποῦ τὰ ψυχρὰ ὕδατα ὀλίγον ἔλειψαν νὰ θανατώσωσι τὸν Ἀλέξανδρον.

Όρος. Ὁ Ταῦρος περικλείει ὅλην τὴν Κιλικίαν· εἰς τὰ ἀνατολικά μέρη ὠνομάζεται Ἀμιανός.

Πύλεις. Σελευοὺς, παρὰ τὸν ὑμῶνυρον ποταμόντης, μεγάλη τὸ παλαιόν, σιμὰ τῆς θαλάσσης. Ἐδῶ ἀπέθανεν ὁ αὐτοκράτωρ Τραϊανός· ὠνομάζεται δὲ καὶ Τραϊανούπολις. Σελεύκεια Τραχεΐα (Σελέχεια) εἰς τὸ μέσον τῆς χώρας, καλὴ καὶ μεγάλη. Αὗται αἱ πόλεις ἔκειντο εἰς τὴν Τραχεΐαν. Εἰς δὲ τὴν πεδιάδα παραθαλάσσιος πόλις ἦτο οἱ Σόλοι, ἢ ἔπειτα Πομπηϊούπολις, ὅθεν λέγουν ὅτι ἔλαβαν τὸνομα οἱ σολοικισμοί. Ἀναζαρβός, ἢ μετέπειτα Καισάρεια ("Λκ Ἰσάρι). Ἰσσις (Λαϊάζι), ὅπου ἐκτύπησε τὸ δεύτερον ὁ Ἀλέξανδρος τὸν Δαρεΐον. Ἀπὸ ταύτην τὴν πόλιν ἔλαβε τὸνομα ὁ Ἰσσηκὸς κέλιπος, ἡ ἀνατολικὴ ἄκρα ὅλης τῆς μεσογείου θαλάσσης· ὅχι μακρὰν ταύτης τῆς πόλεως εἶναι τὰ σενα, Πύλαι ὠνομαζόμενον. ὄριον Κιλικίων καὶ Σύρων εἰς τὸ μέσον τῆς χώρας, Ταρσός (Τάρσο, Τερράσο, Χάμα ἢ Χάμ) πόλις ὠνομασῆ· καθέδρα πολλῶν γραμματισμένων, καὶ πατρίς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Σημείωσις. Ὁ Ταῦρος εἶχεν εἰς τὰς κορυφάς του ἀξιόλογα δάση, καὶ τὰ χόρτα του ἔτρεφαν πολλὰς ἀγέλας κτηνῶν. Ἐνομίζοντο δὲ οἱ Κίλικες δόλιοι καὶ κακούργοι.

Ι Β Η Ρ Ι Α.

Ὄρια. Πρὸς Βορρᾶν, Σαρματία· πρὸς ἀνατολὰς, Ἀλβανία καὶ ὁ Καύκασος, ὅς τις περιελάμβανε τὸ μέγιστον αὐτῆς μέρος· πρὸς δυσμὰς, Κελχίς· πρὸς Νότον, Ἀρμενία.

Ποταμός. Κύρος (Κούρα), ῥέει ἐντεῦθεν εἰς τὴν Ἀλβανίαν, καὶ δέχεται εἰς ἑαυτὸν πολλοὺς, οἵτινες διακόπτουσι τὰς καλὰς τῆς χώρας πεδιάδας.

Ὅρη. Ὁ ὑψηλὸς Καύκασος. Στέκει ὡς τεῖχος μεταξύ τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ τῆς Κασπίας Θαλάσσης. Ἡ χιονοφόρος κορυφή του ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὸ Σκυθικὸν ὄνομα. Ἀπὸ τὰ ὕψη τοῦ ὄρους τούτου κατεπλημμύρησαν τὴν Ἀσίαν οἱ Σκύθαι καὶ οἱ Τάταροι. Διὰ τοῦ Σκυδίτου καὶ τῶν Μοσχικῶν λεγομένων ὀρέων συνέχεται μὲ τὸν Ταῦρον.

Πόλεις. Ἀρμοζικὴ πλησίον τοῦ Κύρου, καὶ Σευσάμορα· καὶ αἱ δύο πλησίον τῶν ρευῶν, τὰ ὅποια φέρουσιν εἰς τὴν Ἀρμενίαν. Καυκάσιναι Πύλαι ἦσαν ρεῦθον ἐκ φύσεως μεταξύ ὑπερμεγεθῶν κοιλάδων.

Σημείωσις. Ἡ τὴν σήμερον ὀνομαζομένη Ἱμερέτα περιλαμβάνει τὸ μέγιστον μέρος τῆς παλαιᾶς Ἰβηρίας, καὶ ἀποτελεῖ καλὴν πεδιάδα ρεφανωμένην ἀπὸ βουνά.

Κ Ο Λ Χ Ι Σ

(Μιγγρελία).

Ὄρια. Πρὸς Βορρᾶν, ὁ Καύκαπος· πρὸς Νότον, Ἀρμενία καὶ Πόντος· πρὸς Δυσμᾶς, ὁ εὐξείνους Πόντος· πρὸς Δυσμᾶς, Γβηρία.

Ποταμοί. Ὁ Φᾶσις περίφημος διὰ τὰ καθαρὰ καὶ ελαφρὰ ὑδάτου. Ἀναβρῦει ἀπὸ δύο πηγᾶς.

Λαοί. Οἱ Σοῦνες καὶ οἱ Ἡλίχοι ἐξηπλύνοντο εἰς ἔλην τὴν χώραν· οἱ Λαζοί, ἐκ τῶν ὁποίων ὠνομάσθη ἔπειτα ἡ χώρα Λαζική, ἐκαταίκουν πλησίον τῆς θαλάσσης. Οἱ Κόλχοι λέγονται Αἰγυπτίων ἄποικοι.

Πόλεις. Ἀθῆναι (Σετίνες), παραθαλάσσιος περὶ τὴν Τραπεζοῦντα, εἶχε ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς. Φᾶσις εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ ὀμιονύμου τῆς ποταμοῦ, ἐμπορικὴ πόλις. Ἡ Αἶα, ἐκ τῆς ἰσθμίας τῆς Μηδείας καὶ τῆς Κίρκης περίφημος, καὶ Κίτα, πατρὶς τῆς δευτέρας, ἔσεκαν παρὰ τὸν Φᾶσιν εἰς τὸ μέσον τῆς χώρας. Διοσκουριάς, ἡ μετέπειτα Σεβασόπολις, εἰς τὸν βορειότατον μυχὸν τοῦ εὐξείνου Πόντου, μέγα τὸ πάλαι ἐμπορεῖον μὲ τὰ γειτονεύοντα ἄγρια ἔθνη.

Σιμὰ τοῦ Κιμμερικοῦ Βοσπόρου ἔκειντο Κοροκονδᾶμη, ἐπίσημον ἐμπορεῖον. Κῆηποι, ἀποικία τῶν Μιλησίων. Ἀχίλειον, ὅπου ἦτο σενώτατος ὁ παρθμῖς. Φαναγορία, περίφημος ἀπὸ τὰ Μιθριδατικά.

Σημείωσις. Ἡ Κολχίς ἐγένετο μὲ ἀφθονίαν ὄλα τὰ πρὸς ναυπηγίαν ἀναγκαῖα· αἱ ὑπῶραι τῆς ἦσαν εὐώδεις καὶ εὐ-

χυμαι. Εἰς τὸν ποταμὸν εὐρίσκετο χρυσὸς, τὸν ὁποῖον ἐσύναζαν μὲ δέρματα προβάτεια, τὰ ὅποια ἐπέβαλλον εἰς τὸν ποταμὸν· ἐκ τούτου προήλθεν ὁ μύθος τοῦ χρυσοῦ δέρατος. Ἡ Κολχίς ἦτο περίφημος διὰ τὰ λυαρία της. Ἡ ἐκστρατεία τῶν Ἀργοναυτῶν διαίωσεν ταύτην τὴν χώραν. Οἱ κάτοικοί της ἦσαν ὅμοιοι μὲ τοὺς Αἰγυπτίους κατὰ τὴν μορφήν καὶ τὸ χρῆμα καὶ τὴν γλῶσσαν.

Α Λ Β Α Ν Ι Α.

(Σιρβάν).

Ὅρια. Πρὸς Βορρᾶν, ὁ Καύκασος· πρὸς ἀνατολὰς, ἡ Κασπία θάλασσα· πρὸ Νότον, Ἀρμενία· πρὸς δυσμὰς, Γεθρία.

Ποταμοί. Κύρος, Ἀράξης, καὶ Ἀλβανός· ὅλοι ὁμοῦ χύνονται εἰς τὴν Κασπίαν θάλασσαν.

Τόποι. Ἀλβάνιοι Πύλαι (Δερβέντ). Καβαλάκα (Καβλασβάρ), ἡ μητρόπολις τῆς χώρας.

Σημείωσις. Ἡ Ἀλβανία περιεκυκλοῦτο ἀπὸ βουνά, καὶ ἦτο τόσον εὐφορος, ὥστε ἀπὸ ἓνα σπόρον ἐγίνοντο δύο ἢ τρεῖς θερισμοί. Ἀλλ' οἱ κάτοικοί της ἠγάπων τὸν νομαδικὸν βίον.

Α Ρ Α Β Ι Α.

Ὅρια. Ἡ Ἀραβία περιεκυκλίνεται ἀπὸ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ ἀπὸ τοὺς δύο κόλπους τῆς πρὸς ἀνατολὰς καὶ δυσ-

μάς· πρὸς Βορρᾶν γειτονεῦει μὲ τὴν Ἰουδαίαν καὶ Συρίαν καὶ Μεσοποταμίαν.

Θάλασσαι. Ἡ Ἐρυθρὰ Θάλασσα τελευτᾷ πρὸς μεσημβρίαν εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ διὰ δύο κόλπων τὴν ἀποχωρίζει ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἀπὸ τὴν Περσίαν· καὶ ὁ μὲν πρὸς δυσμὰς ὀνομάζεται συχνάκις ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς Ἐρυθρὰ Θάλασσα, κυρίως δὲ, Ἀραβικὸς κόλπος· διακεῖται δὲ πάλιν εἰς δύο μέρη, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν δυτικὸν ὀνομάζεται κόλπος τῆς Ἡρώων πόλεως ἢ Χανθρικὸς (εἰλ Κολφούμ ἢ Βάρ Ἀσσουέζ), τὸ δὲ ἀνατολικὸν, Λιλανίτης μυχὸς· ἐκεῖνος, ὁ τῆς Ἡρώων πόλεως εἶναι τὸ μέρος, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπέρασαν οἱ Ἰσραηλῖται· ὁ δὲ πρὸς ἀνατολὰς δεύτερος κόλπος τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης εἶναι ὁ Περσικὸς.

Ποταμοὶ, ὄρη. Μεγάλαι καὶ πλευσαὶ ποταμοὶ δὲν ὑπάρχουσιν εἰς ὅλην τὴν Ἀραβίαν. Ἡ θέρμη τοῦ ἡλίου καὶ ἡ ἄμμος κατατρώγουσι εἰς καιρὸν θέρους τὰ ἐκ τῶν βουνῶν καταβαίνοντα νηρά· ὄρη δὲ ὑπάρχουσι δι' ὅλης τῆς χώρας μακρὰ καὶ ἰκανῶς ὑψηλά.

Διαίσεις. Ἐκ παλαιωτάτων χρόνων ἐδαιρείτο ἡ Ἀραβία εἰς Πετραίαν, καὶ Ἐρημον, καὶ Εὐδαίμονα.

Α'. Πετραία Ἀραβία.

Θέσις. Εἰς τὸ βόρειον μέρος, ὑποκάτω τῆς Ἰουδαίας καὶ Κοίλης Συρίας. Τὸ μικρότερον παρὰ τὰλλα μέρος.

Ἐπαρχίαι καὶ Πόλεις. Ἰδουμαία, ἔκειτο πλησιέστατα ὑπὸ τὴν Ἰουδαίαν. Ναβαταία, ἐξηπλόνετο εἰς τὰ κάτω ἕως τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν. Μητρόπολις αὐτῆς ἦτο

Πέτρα, ἢ ἔπειτα, καὶ τώρα Ἐρράκιμ, πόλις ἐπάνω βράχων κτισμένη, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὠνομάσθη ἡ χώρα Πετραία. Εἰς τὰ ἄκρα τῆς χώρας μεταξύ Ἡρωπολιτικοῦ καὶ Αἰλαντιτικοῦ κόλπου ἔσεκαν Σινὰ καὶ Χωρήθ, δύο κορυφαὶ ὄρους.

Σημείωσις. Ἡ Πετραία Ἀραβία ἦτο μὲν πτωχή, εἶχε δὲ γευναίους κατοίκους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ποιμένες καὶ κυνηγοί.

Β'. Ἐρημος Ἀραβία.

Θέσις. Αὕτη ἦτο τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς χώρας, μεταξύ Συρίας καὶ Εὐφράτου καὶ Χαλδαίας, χωρὶς τινα ἐπίσημον πόλιν, κατοικημένη ἀπὸ νομαδικούς λαούς· τώρα ὠνομάζεται Ἐράκ Ἀραβί, ἢ Ἐράκ βαβελί.

Γ'. Εὐδαίμων Ἀραβία (Σεσιράτ ἔλ Ἀράβ).

Θέσις. Τὸ νότιον, καὶ νοτιοδυτικὸν μέρος τῆς χώρας.

Πόλεις. Εἰς τὸ μέσον τῆς χώρας ἦσαν αἱ πόλεις Ἰάθριππα (Μεδινα ἄλ Νάσι), καὶ Μακόραθα ἢ Μαριάθα (Μέκκα). Παραθαλάσσιος ἦτο ἡ πόλις Εὐδαίμων Ἀραβία (Ἀδέν), ἡ ἀποθήκη ἔλων τῶν Ἰνδικῶν ἀρωμάτων, τὰ ὁποῖα ἐντεῦθεν ἐσέλλοντο εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται ἡ ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος τῆς χώρας, καὶ ἡ ἀπάτη, ὅτι τὰ Ἰνδικὰ ἀρώματα ἐγεννῶντο εἰς τὴν Ἀραβίαν.

Σημείωσις. Τὸ ἔδαφος τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἦτο ἐν μέρει καθ' ὑπερβολὴν εὐφορον, καὶ ἠδύνατο νὰ σπαρῆ δις τοῦ ἐνιαυτοῦ. Τὸ λιβανωτὸν, ἡ σμύρνα καὶ τὸ βάλσαμον γεννῶνται ἐδῶ. Ἡ εὐτυχία τῶν μεσημβρινῶν κατοίκων τῆς ἦτο

τόσον μεγάλη διὰ τῆς ἐμπορίας, ὡς' ἐμετοχειρίζοντο τὸν χρυ-
σον εἰς κατασκευὴν τῶν κοινῶν ἀγγείων των. Ἀλλὰ εὖν ἦτο
γνωστὴ ὅλη ἡ Ἀραβία. Δι' μεγάλαι καὶ ἀμμόβειαι ἐρημίαι, ἡ
ἀνυδρία, καὶ τὸ θερμὸν κλίμα τὴν ἐρύλατταν ἀπὸ τὰς ἐχθρι-
κὰς ἐπιδρομάς.

Ι Ν Δ Ι Κ Η .

Ὅρια. Πρὸς Βορρᾶν τὰ ὄρη Παροπαμισὸς (κατὰ τινὰς Καν-
δαχᾶ), τὰ Ἡρωῶν, καὶ τὸ Ἰραον, βραχίονες τοῦ Ταύρου·
πρὸς νότον, ἡ Ἰνδικὴ θάλασσα· πρὸς δυσμὰς, ὁ ποταμὸς Ἰν-
δὸς· πρὸς ἀνατολὰς, ἄγνωστα καὶ ἀθέβαια.

Ποταμοί. Ἰνδὸς (Σίνδ) ἀναβρῦει ἀπὸ τὸ ὄρος Πα-
ροπαμισόν, καὶ χύνεται εἰς τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν. Ὁ Ἰθά-
σπης (Βεχὰτ ἢ Βιάχ, κατ' ἄλλους Ῥόβη, καὶ Σάντρου) καὶ
Ἰπανις, καὶ Ἀκεσίνης, καὶ Ἡσιδρος (Βαυᾶχ)
σμίγονται μὲ τὸν Ἰνδόν· ὁ Γάγγης. Ἐκ τούτου ἐδιαίρουσιν οἱ
παλαιοὶ τὴν Ἰνδίαν εἰς ἐντὸς Γάγγου, καὶ ἐκτὸς Γάγγου, ἢ
ἐντεῦθεν καὶ ἐπέκεινα. Κραυνοβόας, σιμὰ τῶν Παλιβό-
θρων, καὶ ἄλλοι μικρότεροι.

Λαοὶ καὶ Πόλεις. Ἰνδοσκύθαι ἐπάνω εἰς τὸ
ὄρος Παροπαμισόν. Ἐδῶ ἦτο ἡ πόλις Νύσα (Ναγάρα)· ὁ
Βάκχος τὴν ἔκτισεν εἰς τὴν ἐκστρατείαν του· ταύτην πρώτην
ἐσυναπάντησεν ὁ Ἀλ'ξανδρος. Ἡ ἐπικράτεια τοῦ βασιλείου
Πώρου ἔγιντο μεταξὺ τῶν ποταμῶν Ἰθάσπου καὶ Ἀκεσίνου
(Ῥαυῆ). Τάξιλα, πόλις μεγάλη μεταξὺ Ἰνδοῦ καὶ Ἰθά-
σπου· ἡ πόλις τῶν Μαλλῶν (Μουλτάν) ἔκειτο παρακάτω·

αυτοῦ ἐπληρώθη καὶ ἐκιδύνευσε ὑ' ἀποβάνῃ ὁ Ἀλέξανδρος. Ἡ πόλις Νίκαια ἔκειτο εἰς τὰ μεσημβρινὰ, ἢ δὲ Βουκεφαλία εἰς τὰ βόρεια τοῦ Ὑδάτπου. Καὶ τὰς δύο ἔκτισεν ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τιμὴν τῆς κατὰ τῶν Ἰνδῶν νίκης του. Παρὰ τὸν Γάγγην ἑκατοίκουν οἱ Πράσιοι, λαὸς ἰσχυρός. Μητροπόλις τῶν ἦσαν τὰ Παλίβοθρα (Πατνὰ), ὅπου ἐμβαίνει ὁ Κερκινύθρας εἰς τὸν Γάγγην. Σερίνδα παρὰ τὸν Ὑπανιῆτο ἡ πόλις, ἀπὸ τῆν ὁποῖαν ἔφερεν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς εἰς τὴν Εὐρώπην τὴν πρώτην μετὰ ξαν διατινων μοναχίων. Οἱ Σίραι ἑκατοίκουν τὴν σήμερον Κορομάνδελ. Δαχινάβαδης τὸ βασιλεῖον Δεκκάν. Εἰς τὴν ἐπέκεινα τοῦ Γάγγου Χερσόνησον ὀλίγα ἐγνώριζαν οἱ παλαιοί. Σίνας ὠνόμαζαν τὴν χώραν Κοχιγχίαν. Ταπροβάνην ἢ Σαλίκην τὴν κατὰ πρῶτον ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάνορος ταξιδευθεῖσαν νῆσου Κεϋλάν. Χρυσῆ Χερσόνυσιος ὠνόμαζετο ἡ Μάλακα, Γασαδίου νῆσος, ἢ Σουμάτρα.

Σημείωσις. Ἡ Ἰνδία εἶναι ἐπίσημος εἰς τὴν παλαιὰν Γεωγραφίαν διὰ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ διὰ τὴν μὲ τὰ ἀρώματα ἐμπορίαν τῶν Αἰγυπτίων. Ἠκμαζε δὲ καὶ διὰ τὴν εὐφροσίαν της. Οἱ Ἰνδοὶ ἐφύλατταν καὶ τότε τὰ αὐτὰ ἕθη καὶ ἔθνη, τὰ ὁποῖα εὐρίσκομεν καὶ τὴν σήμερον εἰς αὐτούς. Τίποτε δὲν ἤξευραν οἱ παλαιοὶ περὶ Κίνας καὶ Ἰαπὼν.

Σ Κ Υ Θ Ι Α.

Ἐ' διαίρειτο ἀπὸ τὸ Ἰμαον, βραχίονα τοῦ Ταύρου, εἰς Σκυθίαν ἐντεῦθεν τοῦ Ἰμάου, καὶ Σκυθίαν ἐπέκεινα τοῦ Ἰμάου.